

7.6. DESETA NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gotalovo, 11:00 Gola

8.6. Ponedjeljak Medardo	20:00 Gotalovo: + Alojz i Marija Mihalić
9.6. Utorak Efrem	20:00 Ždala: + ob. Halavuk, Miter, Kolarić, Novogradec, Sinjeri, Eva Kolarić
10.6. Srijeda Bogumil	20:00 Gola – kapelica sv. Antuna P. + Ivan, Franjo i Marija Večenaj, Slavko, Manda i Ivan Lekić
11.6. Četvrtak Barnaba ap	20:00 Gola: + Ljuba i Pavao Bogadi i ob.
12.6. Petak Presveto Srce Isusovo	18:30 Ždala: + Elizabeta Tot 20:00 Gola: + Mijo Mehkek
13.6. Subota Sv. Antun	11:00 Gola: župna - proštenje 17:00 Gola: nakana
14.6. JEDANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU	8:30 GOTALOVO: + Stjepan i Ivana Đelekovčan i rod., Franjo i Marija Šestak 9:45 GOLA: župna 11:00 ŽDALA: Đuro i Marija Pros, ob. Vitelić i Pros KRŠTENJE – Marko Burić

Napomena: U slučaju lošeg vremena, sv. misa kod kapelice će biti u četvrtak.

**Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog
Trojstva – Ždala
DESETA NEDJELJA KROZ GODINU – A
7.6.2026.**

Evandjelje: Mt 9,9-13

Ne dođoh zvati pravednike, nego grešnike.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme: Isus, prolazeći, ugleda čovjeka zvanog Matej gdje sjedi u carinarnici. I kaže mu: »Pođi za mnom!« On usta i pode za njim. Dok je Isus bio u kući za stolom, gle, mnogi carinici i grešnici dođoše za stol s njime i njegovim učenicima. Vidjevši to, farizeji stanu govoriti: »Zašto vaš učitelj jede s carinicima i grešnicima?« A on, čuvši to, reče: »Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima. Hajdete i proučite što znači: Milosrđe mi je milo, a ne žrtva. Ta ne dođoh zvati pravednike, nego grešnike.«
Riječ Gospodnja.

Pođi za mnom

„...ugleda Isus čovjeka...“

Tekst nam odmah nakon ovih riječi donosi i čovjekovo ime – radi se o Mateju. Pa ipak, ono što tekst naglašava nije njegovo ime – *Matej* – nego: *čovjek*. Isus ugleda *čovjeka*. Isus u Mateju vidi ljudskost, vidi čovjeka.

Nije to mala stvar: carinici su bili omraženi od svojih sunarodnjaka, jer su od njih (od svojih!) ubirali, a davali okupatorima! Pa ipak, Isus vidi *čovjeka*. Tekst nam tako ne priča toliko o onodobnom pozivu Mateja, koliko nam želi predočiti susret Isusa i čovjeka.

Isus traži, gleda, vidi čovjeka – *i u meni!*

„Pođi za mnom!“

Isusov poziv je direktan i sažet. Naglašava da njega – Isusa – treba slijediti: „slijedi mene!“, tj.

„Pođi za mnom!“

„On usta i pođe za njim.“

Nema odugovlačenja: tekst ne donosi naznaku da se čovjek Matej premišljao, „nećkao“, da je protestirao ili pak postavljao cijeli niz (ponekad možda i nepotrebnih?) pitanja (Kako? Zašto? Zašto sada? I zašto baš ja?). Sve je kratko, jednostavno i neposredno: „on usta“. On dakle odmah usta. On jednostavno „pođe za njim“. Čovjek Matej čuo je i razumio poziv te stoga svojim tijelom odgovara istoga trena: više ne sjedi, nego ustaje! Čovjek Matej kreće! Kreće za Isusom!

Isus traži i gleda gdje je čovjek. Čini to i danas. Isus danas želi ugledati čovjeka.

Izvor: *Hrvatsko katoličko sveučilište*

Sv. Antun Padovanski

Iako se svetog Antu naziva 'Padovanskim', on je u tom gradu živio svega nekoliko mjeseci, a u Italiji je boravio nekoliko odlučujućih godina. Rođen je 1195. godine u Lisabonu, a na krštenju dobiva ime Fernandez Martin de Bulhorn. Njegovi roditelji bili su plemićkog podrijetla.

S 15 godina Antun ih je iznenadio ulaskom u samostan augustinaca u Lisabonu. Kako bi se što više približio Bogu i potrebitima, na vlastitu molbu premješten je u augustinski samostan Svetog Križa u Koimbri. Svoj je život provodio u molitvi i živio vrlo pobožno i samozatajno.

U nekoliko godina uspio je usvojiti čitavu teološku, znanstvenu i biblijsku kulturu, zbog čega su ga prozvali 'Škrinjom zavjetnom'. Za svećenika je najvjerojatnije zaređen 1219. godine. Potresen mučeničkom smrću marokanskih misionara iz reda svetog Franje, 1220. godine ulazi u franjevački red i odlazi u Maroko. No, teška ga bolest, umjesto u domovinu, vodi u Mesinu, na Siciliju.

U Asizu je oko Duhova 1221. godine susreo svetog Franju, što je bilo presudno za ostanak u Italiji. Kao propovjednik i učitelj bogoslovije, proputovao je sjevernu Italiju i južnu Francusku. Pojediniosti o njegovu životu, što ih je prvi anonimni biograf zabilježio u svom djelu 'Ustrajnost', posebno otkrivaju o misionarskoj djelatnosti.

Primjerice, kad su ga u krivovjernom Riminiju stanovnici odbili slušati, Antun je pošao propovijedati ribama koje su u velikom broju provirile iz vode. U jednom drugom gradu postavio je izazov krivovjercima dovevši izgladnjelu mazgu koja se poklonila pred posvećenom hostijom, zanemarujući hranu koju su joj ponudili. Dok je boravio u Francuskoj, imenovan je 'čuvarem milostinje'.

Tad je sudjelovao na Kapitulu održanom u Arlesu 1226. godine, a prema predaji, tad mu se ukazao sveti Franjo. Vrativši se u Italiju, smjestio se u Padovi, u malome samostanu uz crkvicu Marije Bogorodice. Ponekad čak ni crkve nisu bile dovoljne primiti mnoštvo koje bi ga dolazilo slušati, pa se mjesto moralo tražiti na trgovima.

Posebno su poznate njegove korizmene propovijedi u Padovi nekoliko mjeseci prije smrti, koje su urodile brojnim ispovijedima i obraćenjima.

Sveti Antun Padovanski preminuo je sa samo 36 godina, 13. lipnja 1231. u Arcelli kod Padove.

Njegove posljednje riječi bile su: "Vidim svojega Gospodina." Prema predaji, u tom su trenutku padovanska djeca, da ih nitko nije obavijestio, izišla iz svojih kuća i stala vikati: "Umro je svetac, umro je sveti Antun."

Godinu dana nakon njegove smrti, papa Grgur IX. proglasio ga je svetim, a 1946. proglašen je crkvenim naučiteljem.

Njegove riječi iz propovijedi poticaj su svakom kršćaninu: "Riječ je živa kad život govori. Neka zato prestanu riječi, a neka djela govore. Prepuni smo riječima, a prazni djelima."

